

**LAUREATI SPLIĆANKA RENATA POLJAK, POBJEDNICA
FILMSKOG FESTIVALA BALKAN BLACK BOX U BERLINU**

Renata Poljak: - Ne možemo odvojiti privatnu fazu od političke, odnosno društveno uvjetovane

Ispunjena 'Velika očekivanja'

NASILJE Poljakova je dobila prvu nagradu za kratki film u kojem povezuje poziciju žene i muškarca, arhitekturu, nasilje, kraj svijeta, navijače ...

Velika očekivanja", film **Renate Poljak** u koprodukciji Hrvatskoga filmskog saveza i ateljea Camera Lucida iz Pariza, osvojio je nagradu za najbolji kratki film na 8. festivalu Balkan Black Box, koji je održan u Berlinu krajem studenoga.

Renata Poljak već je nekoliko godina poznato ime međunarodne videoart scene, u koju se otisnula nakon što je diplomirala na splitskom Pedagoško-matematičkom fakultetu i asistirala na UMAS-u. U međuvremenu, dala je poslijediplomski na Likovnoj akademiji ERBAN u Nantesu, te je potpisala desetak naslova u videoartu, koje je projicirala na puno više izložbi i festivala, a za neke od njih dobila je i referentne nagrade kao što su VideoMedeja i Elektra.

Stoga i nije čudno da su "Velika očekivanja", unatoč dikensovskom naslovu, zapravo 17-minutni filmski kolaž kudikamo suvremenijih pitanja kojima Poljakova povezuje poziciju žene i muškarca, arhitekturu, nasilje, kraj svijeta, ognjište, navijače i sl. "Balkan Black Box" festival, pak, posvećen je ze-

mljama jugoistočne Europe, uključuje političke debate, izložbe, i koncerte, a kako je tematske prirode, ovogodišnji je program bio okupljen pod naslovom "Kultura sjećanja".

Renata nam je otkrila tajnu vezu...

- U mom radu općenito pokušavam kroz osobno iskustvo progovoriti o po-

općenim problemima koji se događaju u širem društvenom kontekstu, jer mislim da ne možemo odvojiti privatnu sferu od političke, tj. društveno uvjetovane. Pretpostavljam da je to razlog zbog kojeg je film prihvaćen i na mnogim internacionalnim festivalima, pa i BBB-u, jer nadilazi samu temu lokalnog.

A gdje je sve smješten film, lokalno i globalno?

- Geografski je smješten u Dalmaciji, ali progovara o arhitektonskom nasilju i ljudskim odnosima koji su poznati i publici koja nije nužno bila u Hrvatskoj. To su problemi "divlje" gradnje, mentaliteta nasilja koje se očitava u nekim segmentima, a nije nužno fizičko te time nije ni deklarirano kao nasilje.

Jakov KOSANOVIĆ

Tri generacije

Kako je organiziran film?

- Pokušavam upozoriti na različite forme koje nasilje može imati, a to analiziram i povezujem kroz tri generacije. Prva je od 1970. do 1980., u doba socijalizma, mentaliteta i odgoja maloga msta, posebnog odnosa prema muškoj djeci s obzirom na žensku djecu. Zatim je tu kraj 90-ih, s pojavom novog mentaliteta i novih bogataša koja se vizualizira jako dobro i u novoj vrsti kuća, izgradnje, sveprisutne apartmanizacije u Dalmaciji, te početak 2000-ih, s "novim" mladim ljudima, odgojenima s ratnim slikama na televiziji.